

„Portneren ved Assistenshuset P. Jensen fik med Udgangen af December Maaned 1919 Afsked fra bemeldte Stilling, og i hans Sted antog Assistenshusforvalteren med Finansministeriets Billigelse den nuværende Portner C. B. Jensen mod et aarligt Vederlag af 1 000 Kr. samt fri Bolig, Lys og Brændsel, hvorhos der tillagdes ham 1 200 Kr. aarlig for Besørgelsen af den daglige Rengøring af Assistenshusets Kontorlokale.

Da det kontante Vederlag for selve Portnertjenesten den 1. Oktober 1919 var blevet forhøjet fra 600 til 1 000 Kr., og da der foruden det kontante Vederlag er tillagt Portneren fri Bolig og Brændsel, maa Finansministeriet formene, at en yderligere Regulering pr. 1. Oktober ikke er nødvendig.“

Raadet har for sit Vedkommende intet mod den saaledes truffne Ordning at indvende, men henstiller, at Vederlaget fra den 1. April d. A. fastsættes til et Grundbeløb plus et midlertidigt Tillæg, og man skal i saa Henseende anbefale, at der for de to Tjenester ydes et Honorar af 1 700 Kr. (hvoraf 800 Kr. for Portnertjenesten og 900 Kr. for Renholdelse) plus et midlertidigt Tillæg af 30 pCt. efter de sædvanlige Regler.

Man henstiller, at der foranlediges stillet Ændringsforslag i Overensstemmelse hermed.

P. R. V.

K. H. KOFOED.

Til Folketingets Finansudvalg.

19

Lønningsraadet. København, den 24. Januar 1921.

Efter at Lønningsraadet under 10. f. M. havde tilskrevet Udenrigsministeriet angaaende det i Raadets Skrivelse til Finansudvalget under Punkt 71 tagne Forbehold med Hensyn til Ydelse af Overarbejdspenge i Ministeriets Kontorer, har man under 7. d. M. modtaget vedlagte Skrivelse med 1 Bilag, hvori Ministeriet fastholder som sin Opfattelse, at Bevillingen er hjemlet og bør opretholdes.

Raadet skal i den Anledning udtale følgende:

Tjenestemandslovens § 1291 stiller som Betingelse for Ydelse af Overarbejdspenge, a) at der er fastsat en højeste Tjenestetid, b) at Arbejdet er kontrollabelt, og c) at der af vedkommende Minister efter Udtalelse af Lønningsraadet (jfr. Lovens § 48 og Lov af 10. September 1920 § 1, Stykke 5) er givet nærmere Regler for paagældende særlige Ydelse.

Ingen af disse Betingelser er opfyldt, og den under b) nævnte Betingelse kan efter Raadets Formening ikke opfyldes, i hvert Fald ikke for Sekretærer og højere Tjenestemænd i Centraladministrationen.

Naar Udenrigsministeriet dernæst henviser til Lovens § 1292, skal man bemærke, at der ikke paa Grundlag af nævnte Bestemmelse kan indføres Overarbejdspenge paa et andet Grundlag end det i § 1291 anførte.

De af Udenrigsministeriet nævnte Forhold vil alene kunne begrunde Vederlag en Gang for alle efter Lovens § 41, Stykke 2, naar der er Tale om samlede Arbejder (jfr. her det i Skrivelse af 3. December 1919 fra Folketingets Lønningsudvalg til Finansudvalget udtalte, der er optrykt i Rigsdagstidenden 1919—20, Tillæg B. Sp. 585—86), og Størrelsen af saadant Vederlag bestemmes ikke i første Række efter den af den enkelte Tjenestemand eventuelt opgivne Arbejdstid, men efter det paagældende Arbejdes Omfang og Karakter.

Raadet henstiller derfor, at Konto I. A. 4. paa Finanslovens § 12 udgaar, og at det paa Konto 3. opførte Beløb til Vederlag en Gang for alle forhøjes med en passende Sum under Hensyntagen til de i foregaaende Stykke fremførte Synspunkter. Denne Forhøjelse bør dog gives med det Forbehold, at Beløbet maa bortfalde, naar den paatænkte Nyordning af Udenrigsministeriets Lønningsforhold træder i Kraft.

P. R. V.

K. H. KOFOED.

Til Folketingets Finansudvalg.